

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2764/2021
09.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Негован Живковић, адвокат из ..., против тужених „HR Services“ д.о.о. из Београда, чији је пуномоћник Бојан Рајковић, адвокат из ... и „Актор“ А.Т.Е. д.о.о. из Београда, чији је пуномоћник Јелена Келечевећ, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Пироту Гж 442/2020 од 18.02.2021. године, у седници већа одржаној дана 09.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Пироту Гж 442/2020 од 18.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту П 1024/19 од 28.08.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље и обавезани су тужени да тужиљи на име закупнине солидарно исплате износ од 117.200,44 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени „HR Services“ д.о.о. из Београда да тужиљи на име дуга за утрошену воду и друге комуналне услуге, за период закупа од 02.07.2016. године до 31.10.2016. године исплати износ од 2.251,28 динара, са законском затезном каматом од 01.12.2016. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени „Актор“ А.Т.Е. д.о.о. из Београда да тужиљи на име дуга за утрошену воду и друге комуналне услуге за период закупа од 01.11.2016. године до 28.02.2017. године исплати износ од 1.716,34 динара, са законском затезном каматом од 01.03.2017. године до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезани су тужени да тужиљи солидарно накнаде трошкове поступка у износу од 108.448,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Пироту Гж 442/2020 од 18.02.2021. године, одбијена је, као неоснована, жалба туженог „HR Services“ д.о.о. из Београда и првостепена пресуда потврђена у ставу другом изреке којим је тај тужени обавезан да тужиљи на име дуга за утрошену воду и друге комуналне услуге, за период закупа од 02.07.2016. године до 31.10.2016. године исплати износ од 2.251,28 динара, са законском затезном каматом од 01.12.2016. године до исплате. Преиначена је првостепена пресуда у ставу првом, трећем и четвртим изреке, тако што је одбијен, као неоснован, тужбени захтев којим је тражено да се обавезу тужени да тужиљи на име закупнине солидарно исплате износ од 117.200,44

динара, са законском затезном каматом; одбачена је тужба у делу којим је тужила тражила да се обавезе тужени „Актор“ А.Т.Е. д.о.о. из Београда да тужиљи на име дуга за утрошену воду и друге комналне услуге за период закупа од 01.11.2016. године до 28.02.2017. године исплати износ од 1.716,34 динара, са законском затезном каматом од 01.03.2017. године до исплате и преиначено је решење о трошковима поступка тако што је одређено да тужилац и тужени „HR Services“ д.о.о. из Београда сnose своје трошкове поступка, а тужила је обавезана да туженом „Актор“ А.Т.Е. д.о.о. из Београда на име трошкова поступка исплати износ од 69.900,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС, на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 18.09.2017. године. Вредност предмета спора је 121.213,36 динара, што на дан подношења тужбе по средњем курсу НБС представља износ од 1.017,61 евра (1 еврo=119,1159 динара).

Имајући у виду да се у конкретном случају, ради о спору мале вредности у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, применом члана 479. став 6. ЗПП, одлучено је да је ревизија тужене недозвољена.

У конкретном случају нема места примени одредбе о дозвољености ревизије на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, иако је побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, јер се наведена одредба може применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог Закона (ЗПП) или посебним законом, одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена.

У складу са изнетим, а на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић